

במות ז
עניין: נשיאת כפיים

ערוך לנר סנהדרין לה:

שפת אמת נשא תרנ"ג
 להיות כלי מוכן לקבל הברכה. וזה רמז
 נשיאות כפיים שהידים מתעלין על הראש¹⁸
 לרמז כי כל הקומה שלו הוא רק כפי מה
 שמקבל מלמעלה וכפי מה שמבטל כל
 הקומה זוכה לקבל הברכה. זה מעליו איש

בא"ד. ועוד י"ל דשאני נ"ב לפי שהרג בידו ואין קטיגור
 נעשה סניגור. אף דעבודה בעינין ג"כ ביד ואפילו
 אימין איכא קפידא מ"מ אין הידים סניגור אלא העבודה
 שנעשית בהם אבל בנ"כ הידים הם סניגור דנ"כ הוא
 משום השראת שכינה כדאמרינן בחגיגה פ"ב דלכך
 המסתכל בהם עיניו כהות ואין השכינה שורה אידים
 שרצחו דאהא מייתי התוס' ראיה מקרא דובפרשכם כפיכם
 אעלים עיני מכם דהיינו שלא אשרה שכינתי עליהם:

פחד יצחק סוכות מאמר י'

ויהי נועם השם עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה
 ידינו כוננהו. לביאורו של כפל ברכת הצלחת המעשיידיים בכתוב
 זה יעויין בפרשתא דמילואים ויקרא ט' פסוק כ"ג דאחרי כל סדר
 העבודה בשמיני למילואים יצאו משה ואהרן ויברכו את העם. ופירשו
 חז"ל דברכה זו היתה ברכת ויהי נועם השם עלינו. והנה העבודה
 האחרונה שנעשית על ידי אהרן באותו יום, לפני הברכה המשותפת
 של משה ואהרן, היתה ברכת כהנים הראשונה על ידי אהרן
 שנאמר בה וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם. ומכיון שברכת
 ויהי נועם השם מתיחסת היא להשראת השכינה במשכן הרי פשוט
 הוא שהמעשיידיים הנזכרים בפסוק זה, הכונה היא לכל מעשי
 העבודה הנעשים במשכן. מקומם של הידים בשעת העבודה במשכן
 חלוק הוא, דבכלל בשעת כל העבודות הן למטה מן הראש, ורק
 בשעת העבודה דברכת כהנים הידים הם למעלה מן הראש, ותיכף
 בשעת ברכת כהנים הראשונה מפורש הוא בהך קרא דשמיני למילואים
 וישא אהרן את ידיו ויברכם. ובהתאם לזה נתחלקה היא ברכת
 המעשי ידים במשכן לשתי בבות: מעשה ידינו כוננה עלינו (דהיינו
 בשעה שהידיים הן למעלה ממנו) ומעשה ידינו כוננהו (דהיינו בשעה
 שהידיים נמצאות במקומן הטבעי, למטה מן הראש) ומכאן כפל
 ברכת הצלחת המעשי ידים.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON